

► Schouwen-Duiveland's hospice Kaaskenshuis bestaat 10 jaar

Er 'met je handen op je rug' zijn voor de bewoners van hospice

Velde uit Bruinisse kan het wel van de daken schreeuwen. Zó **enthousiast is hij over hospice Kaaskenshuis.** Ondanks zijn verdriet om het recente verlies van zijn vrouw.

Esme Soesman
Zierikzee

Zijn verdriet is groot en heel vers. Maar over zijn ervaringen met het hospice Kaaskenshuis in Zierikzee is Johannes van de Velde (Jewannes de Kapper) uit Bruinisse nu al stellig. „Ik kan het wel van de daken schreeuwen. Het is hier geweldig.” Het hospice bestaat tien jaar. Dat wordt, hoe gek het ook klinkt, met een 'feestweek' gevierd.

Van de Velde kwam samen met zijn vrouw Rika vijf weken geleden in het hospice terecht. Op aandringen van zijn vrouw, die na een week overleed. Maar Johannes (84) snapt Rika inmiddels volkomen. „Het is allemaal liefde dat hier heerst. Ze weten niet wat ze moeten doen om het je zo lief en zo goed mogelijk te maken.”

Die 'ze' zijn de vrijwilligers. Een stuk of vijfenveertig mensen zetten zich dagelijks (vier tweetallen per dag) in voor de bewoners van Kaaskenshuis. „Er zijn. Met je handen op je rug er zijn. En aanvoelen wat er gewenst wordt”, omschrijft voorzitter Lianne Holty de taak van de vrijwilligers. Zorgen dat het niemand aan comfort ontbreekt en gastvrouw of -heer zijn als er mensen op bezoek komen.

Van de Velde's schoondochter Greta en kleindochter Jeanine we-

▲ Jewannes de Kapper ofwel Johannes van de Velde met vrijwilliger Liset Padmos, beiden uit Bruinisse, in de woonkamer van het hospice. Op de achtergrond schoondochter Greta, kleindochter Jeanine en de achterkleinkinderen van Van de Velde. FOTO DIRK-JAN GJELTEMA

ten er alles van. Temeer omdat Greta's moeder vier jaar eerder ook in het hospice is gestorven. „Je wordt vertroeteld, als bewoner én als familie. Je kunt het niet beter hebben. En omdat er voor alles gezorgd wordt, kun je ook echt de tijd nemen voor elkaar”, ervaart Greta.

„Kinderen kunnen weer even kind zijn bij hun ouder en een partner kan weer even partner zijn. Thuis moet je nog zoveel andere dingen doen”, zegt ook bestuurslid Jaap Schoof. Speciaal voor het tienjarig bestaan wordt het boek *Een huis vol verhalen* uitgebracht. Daarin blikt initiatiefnemer Laura van

der Voorde terug op de ontstaansgeschiedenis van de Schouwen-Duivelandse voorziening. Schoof vulde de teksten aan met verhalen van nabestaanden, bewoners en vrijwilli-

“
We zijn dankbaar. Omdat we ons gedragen voelen door het eiland

—Lianne Holty

gers. Alleen al door deze verhalen wordt duidelijk dat Kaaskenshuis geen triest tranendal is. Wie de drempel overstapt, krijgt dat bevestigd. Het is licht en fleurig in het huis aan de Mauritslaan. Ja natuurlijk wordt er gehuild, zegt Johannes van der Velde openhartig. „Vanmorgen nog. Maar gelachen wordt er ook.” Holty: „Er is veel humor. Het zijn tijden van een lach en een traan.” En nu, na tien jaar, ook tijd voor een 'feestje'. „Uit dankbaarheid. Omdat we ons gedragen voelen door het eiland.” Gedragen door de mensen die hun dierbaren toevertrouwen aan het hospice, de

vrijwilligers en alle kerken, serviceclubs en particulieren die jaarlijks de benodigde 50.000 euro bij elkaar sprokkelen. „Dit wordt zo breed gedragen”, weet Schoof. Holty: „Ik zeg altijd: dit is mijn best betaalde baan. Ik krijg er geen geld voor, maar wel waardering, levenswijsheid en dankbaarheid.”

■ **Zaterdag 1 oktober:** boekpresentatie tijdens een speciaal programma in de Nieuwe Kerk in Zierikzee van 13.45-16.10 uur. Gratis aanmelden: toegangskaartjes.nu. Een week later, 8 oktober: open huis bij het hospice 11.00-15.00 uur.